

har set mange Havne — vil man fortrøde det. — Jeg skal til Slutning tilføje, at denne Sag er en af de saa, som paa alle sine foregaaende Stadier og under hele sin Udvikling har været saa fuldstændig fritaget for ethvert Gran af politisk Sprængstof, at jeg ikke kan tænke mig Andet, end at den kan blive det Lykkebarn, som vi trods de vanskelige politiske Forhold kunne faae fort igjennem, og jeg haaber, at mine Meningsfæller og ogsaa Andre, hvad de end maatte mene, hvad de end maatte nære for Ansuelser i andre Retninger, ville slutte sig til Sagen og sige: Denne Sag skal ikke være politisk, for Frihavnens Skyld ville vi arbejde i Fællesskab!

Sarald Hansen: Hvad enten man mener, at det foreslaaede Frihavnsanlæg er en nyttig eller en overflødig Foranstaltning, tror jeg, at enhver Uheldet, som kjæder en lille Smule til den Maade, hvorpaa Kjøbenhavns Havn nu administreres, vil være enig med mig i, at det vilde være usforvarligt at gaa ind paa en saa stor Udvikling af hele Havneinstitutionen som den foreslaaede, uden at man samtidig sørge for, at Havnens Administration blev sat paa en mere tidsvarende Fod end den, som den nu staar paa, og som skriver sig fra den Lov om Bestyrelsen af Kjøbenhavns Havnevesen, der udkom den 30te December 1858, og som altsaa nu har oplevet at blive 31 Aar gammel, uagtet det i Lovens § 1 udtrykkelig siges, at Bestyrelsen af Kjøbenhavns Havnevesen kun indtil videre skal være saaledes, som det bestemmes. Dengang denne Lov traadte i Kraft, dreiede hele Havnens Budget sig om et Beløb af omtrent 40,000 Rigsdaler, altsaa nogle og firfjendstyve Tusind Kroner om Aaret, men nu er Havnens Budget paa Grund af de mange forandrede Forhold, blandt Andet Havnens Overtagelse af Opnudringsvesenet, Havnebygningssvesenet osv., løbet op til tilnærmelsesvis 800,000 Kr. om Aaret, og i enkelte Aar, saaledes i 1890, var Udgiften endog budgetteret til omtrent 1½ Mill. Kr. Det skulde synes, at der i denne store Tilvæxt af Budgettet skulde have ligget en Opfordring for det høie Indenrigsministerium til at søge at faae en Forandring i Havnens Bestyrelse, men den lange Række af Indenrigsministre, vi have haft, siden Havnen kom ind under den nuværende Bestyrelse, har ikke fundet Anledning til at foretage nogen Forandring deri. Jeg har nu den Ære at være Medlem af Havneraadet — jeg kan ikke sige, at det er en særlig Glæde, thi Forneelsen er ikke stor — og jeg har været det i en Række af Aar og har

derved havt Beilighed til at sætte mig ind i Forholdene. Inden vi gaa videre, vil jeg gjøre det høie Thing bekendt med, hvorledes Havnens nuværende Administration er, thi jeg er overbevist om, at mange Medlemmer ikke have en rigtig klar Forestilling om, hvorledes det forholder sig dermed. Bestyrelsens Sammensætning bestaar ifølge Loven af 30te December 1858 af et Havneraad og en Havneforvaltning. Loven er kun kort; den bestaar i det Hele af 5 Paragrafer, § 1 lyder saaledes: „Bestyrelsen af Kjøbenhavns Havnevesen skal indtil videre bestaa af et Havneraad og en Havneforvaltning“, og dernæst staar der i § 2: „Havneraadet bestaar af Kjøbenhavns Overpræsident som Formand, tvende efter Indenrigsministerens Indstilling af Kongen bestiftede Medlemmer og af 6 Medlemmer som vælges af Kjøbenhavns Borgerrepræsentantskab i eller udenfor dets egen Midte.“ Dernæst bestemmes det i § 3, hvilke Rettigheder og Pligter Havneraadet har. Det hedder der: „Havneraadet, som sammentræder een Gang hvert Fjerdingaar og ellers saa ofte Formanden sammentalder det, skal afgive Betænkning over alle Havnen vedkommende Sager, som forelægges samme.“ Her maa jeg i Parenthes gjøre den Bemærkning, at denne Bestemmelse ikke er bleven overholdt; i 1888 blev der fra 1ste Januar til November, da Budgettet blev forelagt, kun holdt et eneste Havneraadsmøde, nemlig den 5te Mai. Dernæst staar der: „Sag skal og dets Erklæring indhentes om ethvert Spørgsmaal vedkommende Ordningen af Havnevesenets Forhold til Marinen eller til Kommunen og om alle almindelige reglementariske Bestemmelser om Havnens Forvaltning og Afbenyttelse.“ Havneraadet er berettiget til at gjøre Andragender om ethvert Havnevesenet vedkommende Anliggende, og har hvert af sammes Medlemmer Ret til at fremsætte Forslag eller Anker i saa Henseende.“ Det vil heraf fremgaa, at Havneraadet er udelukkende raadgivende. Det skal afgive Betænkning og ethvert af dets Medlemmer har Ret til at fremsætte Anker, men det har ikke Ret til at fatte nogenjohelst Bestemmelse med Hensyn til Havnens Sager. Derefter hedder det i § 4: „Havneforvaltningen føres af en Havnekapitain, som udnævnes af Indenrigsministeren efter Havneraadets Forslag, og som under sit Ansvar bestyrer alle Havnens Anliggender overensstemmende med de gjældende Love, Reglementer og ministerielle Afgjørelser samt i Genhold til Budgettet.“ Heraf fremgaaer det altsaa, at Tyngdepunktet for Havnens Bestyrelse ligger hos Indenrigsministeren; Havnekapitainen har vel et Ansvar, men kun overfor Indenrigsministeren;